

Sygn. akt *XVI GCo 48/19*

POSTANOWIENIE

Dnia 1 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący –	SSO Beata Dzierżko
------------------	--------------------

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2019 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) **”Ż.” spółki akcyjnej w Ż.**

z udziałem (...) **spółki akcyjnej w W.**

o udzielenie zabezpieczenia roszczenia

postanawia:

oddalić wniosek.

SSO Beata Dzierżko

UZASADNIENIE

Pismem z 31 stycznia 2019 r. (...) **”Ż.”** spółka akcyjna w Ż. wniosła o udzielenie zabezpieczenia roszczenia o ustalenie treści stosunku prawnego przed wszczęciem postępowania – poprzez ustalenie nieważności wypowiedzenia przez (...) spółkę akcyjną w W. treści § 5 ust. 1 umowy nr (...) z 13 czerwca 2018 r. i jednostronnego wprowadzenia nowego brzmienia § 5 ust. 1 przedmiotowej umowy określającego cenę sprzedaży energii elektrycznej w wysokości 369 zł/MWh, i ustalenie obowiązywania umowy nr (...) w brzmieniu pierwotnym, tj. określającego cenę sprzedaży energii elektrycznej przez uczestnika na rzecz wnioskodawcy w wysokości 235 zł/MWh poprzez nakazanie (...), na czas trwania postępowania, nie dłużej niż do 31 grudnia 2019 r., sprzedaży energii elektrycznej na rzecz (...) Ż. po cenie wynoszącej 235 zł/MWh oraz przy zachowaniu niezmienionych pozostałych warunków umowy nr (...) z 13 czerwca 2018 r. Nadto, wniósł o zasądzenie od (...) zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, iż strony łączy zawarta 13 czerwca 2018r. umowa nr (...), która została poprzedzona prowadzonym przez strony postępowaniem ofertowym, w którym podkreślano, iż oferowana cena energii elektrycznej ma charakter gwarantowany i nie ulegnie zmianie w okresie obowiązywania umowy. W oparciu o zawartą umowę, uczestnik zobowiązał się sprzedawać na rzecz wnioskodawcy energię elektryczną do określonych punktów poboru energii w zamian za gwarantowaną, stałą cenę wynoszącą 235 zł/MWh. Umowa została zawarta na czas określony do 31 grudnia 2019 r., jednakże w przypadku braku oświadczenia wnioskodawcy o braku woli kontynuowania umowy przez co najmniej 35 dni przed upływem jej okresu obowiązywania, umowa miała ulec automatycznemu przedłużeniu na okres kolejnych 12 miesięcy. Wnioskodawca podkreślił, że zarówno umowa, jak i Ogólne Warunki Umów dla umów sprzedaży energii elektrycznej (...) z 6 listopada 2017r. („OWU”) zostały zawarte na wzorcach ustalonych przez obowiązanego, których treść nie mogła być przez wnioskodawcę negocjowana.

W związku ze zmianą cen energii, obowiązany w piśmie z dnia 11 stycznia 2019 r. poinformował wnioskodawcę o braku możliwości kontynuacji umowy na dotychczasowych warunkach i przedstawił propozycję zmiany § 5 ust. 1 umowy polegającą na zmianie ceny sprzedaży energii elektrycznej z 235 zł/MWh na 369 zł/MWh zgodnie z §10 ust. 15 OWU. Nowa stawka miała obowiązywać od 1 marca 2019r. Jednocześnie obowiązany podał, że wnioskodawcy przysługuje prawo do wypowiedzenia umowy w terminie 14 dni od daty otrzymania pisma z 11 stycznia 2019 r. W przypadku złożenia wypowiedzenia umowy, odniosłoby ono skutek na koniec miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym oświadczenie o wypowiedzeniu umowy wpłynęłoby do uczestnika. Przedmiotowe pismo zawierało odniesienie do strony internetowej pod adresem (...) na której przedstawiono więcej informacji dotyczących złożonej przez uczestnika propozycji, w tym informacja, zgodnie z którą przekazywane podczas sprzedaży zapewnienia o tym, że uczestnik kupuje energię z dużym wyprzedzeniem, a stawka dla klienta jest gwarantowana „była i jest prawdziwa”, „w przypadku (...)zakup energii dokonywany jest ze znacznym wyprzedzeniem i z góry ustaloną ceną” oraz o tym, iż „w momencie zawierania umowy żadna ze stron nie była w stanie przewidzieć, że sytuacja na rynku zmieni się tak diametralnie, a jedynym rozwiązaniem zabezpieczającym ciągłość dostaw energii klientom okaże się renegecja warunków kontraktu hurtowego”.

W odpowiedzi na powyższą propozycję, wnioskodawca oświadczył uczestnikowi, że nie akceptuje jednostronnej, arbitralnej zmiany ceny oraz wezwał obowiązane do kontynuowania wykonywania umowy na dotychczasowych warunkach.

Uzasadniając wniosek o udzielenie zabezpieczenia, wnioskodawca wskazał, że zmiana ceny energii elektrycznej będzie skutkować wzrostem kosztów o co najmniej 638 518,52 zł netto za okres od marca do grudnia 2019 r., zaś w chwili otrzymania wypowiedzenia umowy (...) Ż. nie miał możliwości uzyskania konkurencyjnej oferty innych sprzedawców energii, którzy wskutek zmian legislacyjnych spowodowanych uchwaleniem ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw oraz niewydaniem rozporządzeń do ustawy wstrzymali ofertowanie sprzedaży energii elektrycznej. Nadto, w ocenie wnioskodawcy pismo z 11 stycznia 2019 r. zostało podpisane przez S. M. (1), który nie jest członkiem organów (...) i nie przedstawiono udzielonego mu pełnomocnictwa, w związku z czym w ocenie wnioskodawcy nie wykazano umocowania dla S. M. (1) do działania w imieniu (...), co prowadzi do wniosku, iż oświadczenie zawarte w piśmie z 11 stycznia 2019 r. zostało złożone przez osobę nieuprawnioną.

Wnioskodawca powołał się na brak podstawy do zastosowania art. 384¹ k.c. do zobowiązań ciągłych zawartych na czas oznaczony, w których nie przewidziano swobody obu stron w wypowiedzeniu umowy lub nie sprecyzowano w treści wzorca przesłanek umożliwiających wypowiedzenie warunków umowy i zakresu tego wypowiedzenia. Podkreślił, iż jednostronne oświadczenia zmieniające treść stosunku umownego między stronami są bezskuteczne. Zmiana wzorca w trakcie trwania oznaczonego okresu obowiązywania umowy jest nieważna stosownie do art. 58 § 1 k.c., jako sprzeczna z art. 384¹ k.c. Naruszeniem istoty umowy w związku ze skorzystaniem z klauzuli modyfikacyjnej jest – zdaniem uprawnionego - zmiana essentialia negotii polegająca na jednostronnej podwyżce gwarantowanej ceny o 57%.

Jednocześnie, w ocenie uprawnionego zmiana ceny dokonana przez (...)cehuje się całkowitą dowolnością, a (...)przerzuca na (...) Ż. całość ryzyka związanego z prowadzoną przez siebie działalnością. (...) wypowiedziąc umowę powołał się na dokonane w listopadzie 2018 r. wypowiedzenie umowy przez sprzedawcę hurtowego, nie wskazując powodów wypowiedzenia umowy, kroków podjętych w celu przeciwdziałania skutkom wypowiedzenia, ani warunków, na jakich obecnie kupuje energię elektryczną od innego dostawcy. W ocenie wnioskodawcy, (...)jako przedsiębiorca posiadający koncesję na obrót energią elektryczną powinien stosować podwyższone standardy w ramach prowadzonej działalności koncesjonowanej, dając rękojmię zarówno wykonywania swoich obowiązków publicznoprawnych, jak i zapewniając stabilność warunków dla swoich kontrahentów zgodnie z zawartymi umowami. Jednakże (...)dokonał arbitralnej podwyżki ceny za 1 MWh, która w ocenie wnioskodawcy jest nieweryfikowalna. Takie postanowienie w sposób rażący narusza istotę swobody umów, sprzeciwiając się naturze stosunku sprzedaży oraz zasadom współżycia społecznego. Zdaniem uprawnionego całe ryzyko i ciężar wykazania zasadności nowej kalkulacji

ceny został przerzucony na kupującego, który w sposób profesjonalny nie zajmuje się obrotem energią. Jak podkreślił wnioskodawca, jego podstawowym obowiązkiem wynikającym z zawartej przez strony umowy jest zapłata ceny za pobrany prąd. Odnosząc się do tego warunku, umowa powinna być tak ukształtowana, by dać stronom pewność co do przysługującym im praw i ciążących na nich obowiązkach ergo nie stwarzać sytuacji, w której jeden podmiot jest uzależniony od innego. Stosunek, w którym jedna strona decyduje o najistotniejszym obowiązku drugiej strony bez możliwości weryfikacji tej decyzji nie jest umową.

Wskazując na interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, (...) Ż. zaznaczył, że istotą roszczenia o ustalenie jest ukształtowanie spornych praw i obowiązków dotyczących samego wnioskodawcy w obowiązującym nadal stosunku umownym. Obecnie uprawnionemu nie przysługuje żadne dalej idące roszczenie. Jak podkreślił wnioskodawca, jego roszczenie zmierza do zakończenia sporu pomiędzy stronami co do wysokości ceny za sprzedaną energię elektryczną, co ma zapobiec powstaniu w przyszłości powstaniu sporu o zapłatę ceny, jeżeli na drogę sądową wystąpi obowiązany lub sporu o zapłatę odszkodowania, jeżeli o odszkodowanie wystąpi wnioskodawca. Biorąc pod uwagę prawdopodobny termin prawomocnego rozstrzygnięcia powództwa, brak udzielenia zabezpieczenia uniemożliwi osiągnięcie celu postępowania o ustalenie.

Uzasadniając istnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia wnioskodawca zaznaczył, że gdyby zakwestionował skuteczność przedstawionych zmian umownych poprzez dokonywanie płatności za energię elektryczną w oparciu o dotychczasowe i ustalone zgodnie warunki, począwszy od rozliczenia za miesiąc marzec 2019r., popadłby w zwłokę za część należności z tytułu sprzedanej energii elektrycznej. Nadto, stosownie do brzmienia umowy oraz przepisów ustawy prawo energetyczne, (...) przysługuje uprawnienie od żądania od właściwego operatora sieci dystrybucyjnej wstrzymania dostawy energii elektrycznej, jeżeli wnioskodawca zwleka co najmniej 30 dni z zapłatą należności. Złożenie przez (...) wniosku o wstrzymanie dostaw energii elektrycznej może skutecznie zniweczyć cel łączącej strony umowy i doprowadzić do powstania szkody w majątku wnioskodawcy, bowiem (...) będzie uprawniony do złożenia wniosku do Operatora Sieci Dystrybucyjnej o wstrzymanie dostaw energii elektrycznej z powołaniem się na zaległość w płatności należności wynikających z wystawionych faktur. W takiej sytuacji Operator Sieci Dystrybucyjnej nie będzie badał zasadności złożonego przez (...) wniosku, co wynika postanowień umowy zawartej pomiędzy wnioskodawcą a operatorem. W związku z powyższym, w chwili skorzystania przez uczestnika z uprawnienia do żądania wstrzymania dostaw energii elektrycznej z powodu zaległości, wynikających ze zmienionych postanowień umowy, wnioskodawca utraci podstawowe prawo, jakie daje mu umowa – prawo do ciągłego korzystania z zakupionej energii elektrycznej. Jeżeli doszłoby do zrealizowania uprawnienia (...) do złożenia wniosku o wstrzymanie dostawy energii elektrycznej, przedsiębiorstwo (...) przestanie funkcjonować, gdyż działalność produkcyjna jest uzależniona od energii elektrycznej, tym samym narażając wnioskodawcę na ogromne straty.

Wnioskodawca podkreślił, iż w przypadku nieudzielenia zabezpieczenia, będzie zmuszony ponieść znaczne, nieplanowane koszty zakupu energii elektrycznej, przewyższające zaplanowany budżet o ponad 50% lub zawrzeć umowę z innym sprzedawcą energii – według cen zbliżonych do cen oferowanych obecnie przez uczestnika, tj. 50% wyższych od cen gwarantowanych.

Podkreślono także, iż interesu wnioskodawcy w wytoczeniu powództwa o ustalenie nie chroni możliwość ewentualnego zainicjowania sporu o zwrot bezpodstawnego wzbogacenia, w razie uprzedniej zapłaty za energię elektryczną według podwyższonych stawek. Zabezpieczenie w niniejszej sprawie ma nierozzerwalny związek z przyszłą sprawą z art. 189 k.p.c. i jest jej warunkiem koniecznym. Bez zabezpieczenia, niemożliwe będzie osiągnięcie celu tego postępowania, ponieważ po dokonaniu zapłaty ceny energii elektrycznej według podwyższonych stawek, wyrok deklaratoryjny stanie się bezprzedmiotowy.

Nieuzyskanie zabezpieczenia w formie żądanej we wniosku będzie skutkować powstaniem szkody w majątku wnioskodawcy, polegającej na zmniejszeniu się stanu aktywów, spowodowanego koniecznością zapłaty ceny za energię elektryczną według jednostronnie narzuconych stawek, zdecydowanie wyższych od ustalonych w drodze zgodnych oświadczeń woli.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek podlegał oddaleniu.

Zgodnie z art. 730 k.p.c., w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia (§ 1). Sąd może udzielić zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania lub w jego toku (§ 2 zd. 2).

Stosownie do art. 730 i art. 730¹ k.p.c. przesłankami ustawowymi udzielenia zabezpieczenia roszczenia są: uwiarygodnienie roszczenia, tj. uprawdopodobnienie jego zasadności oraz uprawdopodobnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Wskazane warunki muszą istnieć łącznie, co oznacza, że brak chociażby jednej z nich powoduje, że udzielenie zabezpieczenia roszczenia jest niedopuszczalne.

Wymóg uprawdopodobnienia roszczenia odpowiada obowiązkowi uprawdopodobnienia wiarygodności roszczenia. Uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym, przy uwzględnieniu treści art. 243 k.p.c. oznacza, że wnioskodawca przedstawił i należyście uzasadnił twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Sąd na etapie postępowania zabezpieczającego nie rozpoznaje meritum sporu, a ocenia jedynie wiarygodność istnienia roszczenia na podstawie posiadanego materiału procesowego.

Zdaniem Sądu należy uznać, iż roszczenie wnioskodawcy nie zostało uprawdopodobnione zgodnie z wymogami art. 730¹ k.p.c.

Uprawniony w niniejszym postępowaniu dochodzi zabezpieczenia roszczenia o ustalenie treści stosunku prawnego przed wszczęciem postępowania. Na podstawie uzasadnienia wniosku należało przyjąć, iż podstawy prawnej tego roszczenia należy upatrywać w treści art. 189 k.p.c. Zgodnie z powołanym przepisem powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Celem wykazania interesu prawnego, wnioskodawca dołączył do wniosku w szczególności: umowę nr (...) z 13 czerwca 2018 r. wraz z OWU, ofertę (...) z 16 maja 2018 r., pismo obowiązanego z 11 stycznia 2019 r. dotyczące zmiany umowy w zakresie ceny energii, wydruk ze strony internetowej (...) zawierający ogólnodostępną informację dotyczącą zmian w umowie sprzedaży energii oraz pismo wnioskodawcy z 28 stycznia 2019r. zawierające stanowisko negujące uprawnienie (...) do zmiany ceny.

Interes prawny w przypadku ustalania praw czy stosunków prawnych występuje między innymi wtedy, gdy istnieje niepewność tego prawa lub stosunku prawnego zarówno z przyczyn faktycznych, jak i prawnych. Niepewność ta może powstać wskutek naruszenia prawa, tudzież samej możliwości powstania skutków naruszenia prawa, gdy istnieją czasowe ograniczenia dochodzenia roszczeń danego rodzaju (M. Jędrzejewska, K. Weitz, Komentarz do art.189 Kodeksu postępowania cywilnego [w:] T. Ereciński red., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom II. Postępowanie rozpoznawcze, LEX).

W ocenie sądu wnioskodawca nie uprawdopodobnił istnienia roszczenia opisanego we wniosku, a opartego na art. 189 k.p.c., albowiem brak jest podstaw do uznania za uwiarygodnionego twierdzenia uprawnionego o nieważności wypowiedzenia §5 ust. 1 umowy i jednostronnego wprowadzenia nowego brzmienia tego zapisu umownego w związku ze zmianą ceny energii elektrycznej, której zakup jest przedmiotem umowy z 13 czerwca 2018r.

Strony łączy umowa sprzedaży energii (art. 555 k.c. w zw. z art. 535 k.c.).

Stosownie do §10 ust. 10 OWU zmiany umowy miały być dokonywane na piśmie, w formie aneksu do umowy, z zastrzeżeniem postanowień umowy wprowadzających wyjątki od tego wymogu. Jednym z takich wyjątków, przewidzianym w §10 ust. 12 OWU były zmiany taryfy sprzedawcy, które nie wymagały dostosowania zapisów umowy do tych zmian, w tym zmiany w zakresie cen, stawek lub opłat. W §10 ust. 12 wskazano jednoznacznie, że zmiany tego rodzaju nie wymagały podpisania aneksu do umowy. Jednocześnie przywołany już §10 ust. 12 OWU przewidywał, że w

przypadku zmiany cen, stawek lub opłat, sprzedawca zobowiązany był do poinformowania odbiorcy o tych zmianach w ciągu jednego okresu rozliczeniowego od dnia zmiany. Zapisy te nie pozostają w sprzeczności z § 6 umowy stron, który w ust. 1 zastrzegł dla wszelkich zmian umowy, z zastrzeżeniem ust. 2 §6 oraz odrębnych postanowień OWU, formę pisemną. W §6 ust. 2 umowy ustalono, iż projekty wprowadzenia zmian przez (...) w zawartej umowie będą niezwłocznie przesłane klientowi wraz z informacją o prawie do wypowiedzenia umowy w trybie określonym w OWU. Niezłożenie przez klienta wypowiedzenia umowy w przepisany termin skutkowało jego akceptacją zmiany postanowień umowy.

Jednocześnie jak wynika z §5 ust. 1 umowy wnioskodawca zobowiązał się do uiszczenia opłat za nabywaną energię elektryczną wg stawek określonych w tej umowie oraz na zasadach określonych w OWU. Strony ustaliły przy tym, że cena energii określona w §5 ust. 1 umowy uwzględniać ma koszty bilansowania handlowego energii elektrycznej, koszty obowiązkowego zakupu i umorzenia świadectw pochodzenia energii wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii, koszty obowiązkowego zakupu i umorzenia świadectw pochodzenia energii wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła oraz koszty obowiązkowego zakupu i umorzenia świadectw efektywności energetycznej, a także podatku akcyzowego.

Powyższe oznacza, iż wobec braku odmiennych regulacji zawartych w umowie (§3 ust. 2 umowy), strony stosownie do §10 ust.12 OWU przewidziały możliwość zmiany ceny energii w okresie obowiązywania umowy oraz wyłączyły w tym zakresie konieczność podpisania aneksu do umowy. Z umowy stron, a także OWU nie wynika, że (...) gwarantował wnioskodawcy niezmiennosc ceny bez względu na sytuację na rynku energii. Brak zgody uprawnionego na zaproponowaną przez obowiązanego cenę energii skutkowało miał, zgodnie z ustaleniami stron, rozwiązaniem umowy łączącej strony.

Jednocześnie zważywszy na fakt powszechnie znany, iż ceny energii elektrycznej w ostatnich miesiącach znacząco wzrosły (co potwierdził pośrednio w uzasadnieniu wniosku wnioskodawca wskazując na niemożność zawarcia umowy z innym dostawcą na analogicznych warunkach jak w umowie z 13 czerwca 2018r.), a także konieczność uwzględnienia w cenie sprzedawanej wnioskodawcy energii także składników cenotwórczych ujętych w §5 ust. 2 umowy, nie można uznać za uwiarygodnione twierdzenia wnioskodawcy o arbitralnym podwyższeniu ceny przez obowiązanego. W ocenie Sądu, w związku z treścią zapisów umownych (w tym OWU), to na wnioskodawcy spoczywa obowiązek dowodzenia, iż podwyższenie ceny było niezasadne i dowolne. Niemniej jednak uprawniony w tym zakresie ograniczył się wyłącznie do podnoszenia samych twierdzeń, bez poparcia jakimkolwiek materiałem dowodowym (np. taryfami innych dostawców). Jednocześnie tego rodzaju zarzuty pozostają w sprzeczności z twierdzeniami wnioskodawcy o możliwości zawarcia umowy z innym dostawcą tylko wg cen zbliżonych do cen oferowanych obecnie przez obowiązanego.

Zarzuty odnoszące się do braku umocowania S. M. do podpisania pisma z 11 stycznia 2019r. Sąd ocenił jako bezzasadne wobec ich nieuwiarygodnienia (tym bardziej, że S. M. podpisał w imieniu obowiązanego umowę z 14 czerwca 2018r., a jej ważności co do zasady nie kwestionuje uprawniony). Ponadto wnioskodawca nie wskazywał na wystąpienie do obowiązanego o potwierdzenie czynności S. M. oraz na bezskuteczny wpływ terminu do takiego potwierdzenia (art. 103 k.c.).

W związku z faktem, iż (...) nie dokonywał zmiany OWU w trakcie obowiązywania umowy, bez znaczenia były rozważania wnioskodawcy odnoszące się do art. 384¹ k.c.

Mając powyższe na uwadze bez znaczenia był fakt, iż wnioskodawca uprawdopodobnił, że nie może dochodzić ochrony prawnej innym powództwem, np. w drodze powództwa o świadczenie.

Konkludując, wnioskodawca nie uprawdopodobnił roszczenia, o którego zabezpieczenie wystąpił. Sąd nie podzielił bowiem stanowiska uprawnionego o nieważności wypowiedzenia umowy w zakresie określenia wysokości ceny energii, dokonanej pismem z 11 stycznia 2019r.

Wnioskodawca nie uprawdopodobnił również drugiej przesłanki z art. 730¹ § 1 k.p.c., tj. istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Stosownie do art. 730¹ § 2 k.p.c. interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia roszczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

W ocenie sądu wnioskodawca nie uprawdopodobnił, iż brak zabezpieczenia uniemożliwi osiągnięcie celu postępowania o ustalenie treści stosunku prawnego łączącego strony. Uprawniony powoływał się na możliwość wstrzymania dostaw energii w przypadku gdyby dokonywał płatności wg cen obowiązujących przed zmianą umowy. Nie kwestionując powyższego twierdzenia nie można jednak nie zauważyć, iż wnioskodawca nie uwiarygodnił, iż przed ewentualnym potwierdzeniem prawomocnym orzeczeniem jego stanowiska o nieważności zmiany ceny energii, nie będzie mógł dokonywać płatności wg podwyższonej stawki. Nie przedstawił jakichkolwiek dowodów potwierdzających jego sytuację finansową oraz jej znaczące pogorszenie na skutek wykonywania umowy z obowiązanym na zmienionych warunkach. Sam fakt dokonania zapłaty podwyższonej ceny przez cały okres obowiązywania umowy i będąca wynikiem tego faktu utrata interesu prawnego w ustaleniu prawa lub stosunku prawnego (art. 189 k.p.c.), nie pozbawia wnioskodawcy ochrony prawnej, która wyraża się np. w roszczeniach o charakterze odszkodowawczym lub opartych na art. 405 k.c. i nast., które może kierować wobec uprawnionego. Wnioskodawca nie twierdził jednocześnie, ani też nie starał się dowieść iż wyegzekwowanie tego rodzaju roszczeń od obowiązanego nie będzie możliwe lub poważnie utrudnione.

Mając powyższe na uwadze na mocy powołanych przepisów, wobec nieuprawdopodobnienia roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia na podstawie art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c., sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

SSO Beata Dzierżko

ZARZĄDZENIE

(...)

SSO Beata Dzierżko